

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Patrimo Monacho. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

σεβλευ-
ται.

ζεις, πάντως ὀπιλαθέσθαι τῆς χαμαί-
ζήλων βεβήλευσο, ἵνα πρὸς τὴν ἀ-
κρόπολιν φθάσας τῆς ἀρετῆς, καὶ χρη-
ματικῶν ἀκέρως γέῃ, καὶ ταῖς σαρκι-
κῆραῖς πλαξί τὸν παλαιὸν νόμον ἐγ-
γράφοτος, πύξιον γένη θρόνουκτον. τὰ
δὲ νῦν περὶ σε ὡς πᾶν πάντων ἀδόμε-
να, ὀπιλαθέσθαι μὲν σε τῷ ἀρόδῳ τῆς
σωτηρίας, πρὸς θύμῳς ἀπαγγέλλωσιν.
εἰς τὸ πῖστον δὲ πάλιν ἀνεγράφθαι ναρ-
κῆσασι. εἰ τοῖνυν σε μή φροεῖ τὸ ὑπό-
δειγμα, καὶ βασιλοφέντος Σίμωνος, καὶ
τοῖς χριστῶ ἀφελόνις ἀκολυθῆσαι-
τος, καὶ πρὸς τὴν ἕλλην πάλιν ἀναχρη-
σαίτος, δι' ἣν καὶ ἐξ ὑφῆς χατηνέρη ὁ
δείλαμος πρὸς τὸν πολυθρύλλητον θά-
νατον, ἵνα δειρῆ ὡς ἐξ εἰὸς τῷ χατ'
σκεῖνον πλώματος, οἷον τυγχάνωσιν
ἀξιοί, οἱ ἕρανιον δρόμον ψευδόμυροι,
ἐχθρὸς πρὸς θεῶς Σίμωνος. εἰ δὲ πᾶς
ὅστις νοὸς καὶ λόγος μετεῖληφε, καὶ
τοῖς ἐχθροῖς τῷ δίκῃν ἐκεῖνον ἀπεύ-
χεται, πλήρωσον ὡς πρὸς τὸν κύριον
σωθῆκας, καὶ τὸν ἀμπελῶνα αὐτῷ
ὀπιμελῶς φιλοπόνει. ὁ γὰρ μισθὸς
μετ' αὐτῷ ἔστιν, ὃν ἕχαστος λήψεται
πρὸς τὸν ἴδιον κόπον.

καθόμω-

rum rerum memoriā prorsus abiicere
constituisti; vt ad virtutum arcem perue-
tus, tūm Deum oracula edentem audi-
res: tūm eo veterem legem in carnalibus
tabulis inscribente, tabula ipse diuinitus
confecta existeres. At verò nunc illud de
te omnium ore decantatur, te quidem sa-
lutis arātrum prompto atque alacri ani-
mo arripuisse, verūm per ignauiam ac tor-
porem retrorsum rursus conuersum esse.
Quamobrem si te Simonis exemplum nō
terret, qui cūm baptizatus fuisset, ac mini-
stris Christi comitem se præbuisset, rursus
ad res eas, quæ ex materia constant, reuer-
sus est (ob idque etiam ex alto miser in
mortem multorum sermone celebratissi-
mam præceps ruit: vt ex vna ipsius ruina
perspicuum omnibus fiat, quibus suppli-
ciis digni sint, qui cæleste curriculum mē-
tiuntur) Simonis vestigiis animique in-
stituto here. Sin autem quisquis mentis ac
rationis compos est, hanc pœnam in hosti-
bus quoque horret, ac deprecatur; pacta
cum Deo inita exple, ipsiusque vineam di-
ligenter ac sedulò cole. Nam merces cum
eo est, quam vnusquisque secundum suum
laborem accipiet.

Luc. 9.

Simoni
mago qui
nam simi-
les sine.
Act. 8.

1. Cor. 3.

Πατριμο μονάζοντι. ιδ.

Patrimo Monacho. 14.

Ἐχεις μὲν εὐφύια, ὡς ἔμαθον, μαρ-
θάνειν ἀσδάμας, καὶ λέγειν γενναίας.
ἢ δὲ τῆς πνευματικῆς πολιτείας ὁδὸς,
πράξει μᾶλλον ἢ φράσει εὐοδῆσαι, εἰ
ποίνω μέλει σοὶ τῆς ἀκροάτων μι-
θῶν, τὸ λέγειν χαλῶς ὡς φαῦλον
πθίεμνος, τὸ πράττειν χρηστῶς μετα-
δίαχε.

Ea quidem, vt audio, indole, naturæ-
que bonitate præditus es, vt studiosè di-
scas, egregièque loquaris. At spiritalis vitæ
iter per actionem potius, quàm per sermo-
nem feliciter cedit. Quare si immortalia
præmia tibi curæ sunt, præclare loqui par-
ui pendens, id stude vt benè agas.

Actioni
potius
quàm ser-
moni stu-
dendum.

Πέτρῳ. ιε.

Petro. 15.

Τίς σε ἐγράψεται ἀτοπίαις, ὅτι καὶ
πύξτον ἀεφρονήσας, καὶ γένος, καὶ
τῷ σκιδῶν τ' αὐτίω τιμῆν, καὶ πολλοῖς
ὁδὸς γανόμενος ταπεινώσας νῦν ἐά-
λως ὑπέροπτος, τῷ θεῷ ὡσπερ ὀπιλα-
θόμενος νόμος, τῷ ταπεινῷ δὲ κελεύον-
τος, τὸν ὑφῆσθαι βυλόμυρον. εἰ ποίνω
μὴ ἄπας ὑποβούχρος τοῖς τῆς ἀλα-

Ecquis te absurditatis nō accuset, quòd
cūm, & opes, & genus, & adumbratum
hunc honorem consemperis, multisque
ad humilitatem iter præmonstraueris, nūc
tamen superbia laborare deprehensus sis,
velut diuinæ legi insultans, quæ eum, qui
extolli velit, deprimi iubet? Quamobrem
nisi arrogantia fluctibus omninò deprel-

Luc. 14.

A iij